

Η ΓΟΝΙΜΟΤΗΤΑ ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ

Του Γιώργου Βελέτζα

(Συνέχεια από το προηγούμενο)
Βράδευσε και τα ζωντανά γύριζαν απ' την βραβεία μουκα νίζοντας. Καιρός να κατασταλάξει κάπου κι' ο καμένος ο ύγειονομικός πούταν απ' το πρωί στο ποδάρι.
"Εγινε, έξω απ' το καφενείο το μικροκαυθαδάκι για το ποιός θα φιλοξενήσει τον ξένο και ύπερίσχυσε ο Πρόεδρος. Και νάμαστε τώρα στ' άρχοντικό... του Προέδρου. Η κυρία Πρόεδρου στήθηκε στην πόρτα σκουπίζοντας τα χέρια της απ' την αλατζαδένια ποδιά της. Χαιρέ-

τησε τον ξένο και τον πέρασε μέσα. Σε λίγο στράφηκε το τραπέζι. Δεν είμαι καλά πληροφορημένος για τις λιχουδιές που έτοιμασε η κυρία Πρόεδρου για τον μουσαφίρη. Μπορεί ναφτιαξε στα πεταχτά καμιά μπαζίνα (είδος χωριάτικης πίτας) ίσως όμως ναφτιαξε καμένα κοτόπουλο και το μαγειρεύει με πράσα. Αυτό το φαί πολύ σεβρίονταν στα καμποχώρια. Δεν είμαι βέβαιος αν ανήκει στην ανατολίτικη κουζίνα ή στην Ευρωπαϊκή. Δεν θάταν όμως φρόνιμο να κουτσομπολεύ-

ουμε για το τι πρόσφερε ο πρόεδρος στο μουσαφίρη του. Αυτό είχε ο καμένος και τα πρόσφερε με την καρδιά του. Γιατί πρέπει να γνωρίζουμε όλοι πως το αίσθημα της φιλοξενίας ήταν πολύ ανεπτυγμένο στους χωρικούς συγκρητικά με τους κατοικούντας στα αστικά κέντρα. Αφού έφαγαν άναψαν τσιγάρο και ο φιλότιμος υπάλληλος άρχισε πάλι τη συζήτηση με τον πρόεδρο σχετικά με το φλέγον ζήτημα της θησιμότητας των παιδιών. Κύριε Πρόεδρε, λέει ο υπάλληλος, άκουσα όλα τα παράπονά σας. Θα τα μεταφέρω στην υπηρεσία μου και θα εισηγηθώ για τη βελτίωση επίλυσή τους. Είναι γεγονός πως στο χωριό σας έχετε τρεις έλλειψεις. Τι τα θέλετε όμως τόσα παιδιά αφού έχετε τόσες ανάγκες και τα πνίγετε στην δυστυχία. Ο πρόεδρος άκουσε τα λόγια του ύγειονομικού, ρούφηξε μιά γουλιά κρασί, σκούπισε τα μουστάκια του και είπε:

"Εμείς εδώ στο χωριό δεν έχουμε καμιά διασκέδαση. Στο καφενείο δεν πάμε. Κινηματογράφος δεν έχουμε. Στο χωριό νυχτώνει νωρίς. Η νύχτα είναι μεγάλη. Έ, τι να κάνουμε φτιάχνουμε λίγα παιδιά παραπάνω. Ασφαλώς ο ύγειονομικός έα κατέβαλε προσπάθεια για να μη γελάσει με την άφελή απάντηση του Προέδρου. Δεν είπε τίποτα και σε λίγο πήγε και εξαπλώσε να ξεκουρασθεί.
Το πρωί ξύπνησε και η κυρία Πρόεδρος τον οδήγησε στην αυλή κατ' απ' την άκακία και τούριξε νερό να πλυθή κρατώντας στο χέρι της καθαρή πετσέτα.

"Ήπιαν ένα ζεστό γάλα κι' ο υπάλληλος απ' την Αθήνα ξεκίνησε για την Καρδίτσα κι' από εκεί με το τραίνο έφθασε στην Αθήνα με τις θλιβρότερες εντυπώσεις απ' το μορφωτικό και πολιτιστικό επίπεδο των κατοίκων της θεσσαλικής πεδιάδας της τότε εποχής γιατί τώρα έχουν αλλάξει πολύ οι συνθήκες.

Τι ενέργειες έγιναν για την βελτίωση αυτής της κατάστασης δεν ξέρω γιατί δεν είμαι επαγγελματίας δημοσιογράφος να χώνω την μύτη μου μέχρι που να τρώω ξύλο. Πάντως και τι έγινε γιατί τώρα εξαλείφθηκε η μεγάλη μάλιστα, ή έλλοσσία. "Όσον αφορά το παιδομάτι εξακολουθεί να παράγεται γιατί κι' αν έγινε κινηματογράφος στο χωριό κι' αν αγοράσθηκαν απ' τους χωριάτες τηλεοράσεις δεν παύει να νυχτώνει ένωρίς κι' έτσι οι καμπίσιοι δεν έπαψαν να άσχολούνται έντονα με την παιδοπαραγωγή.

Γράφοντας αυτά σήμερα εκπληρώνω μιά ύποχρέωση, κάνω θάλεγα ένα μνημόσυνο στους γεννητόρες μας που μας έφεραν έστω και «τυχαία» στη ζωή ή όποια όσο σκληρή κι' αν είναι έχει και τις χάρες της «Και με τα χίλια θάσανα πάλ' ή ζωή γλυκειά ναί».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΛΕΤΖΑΣ

'Εκδρομή στην 'Ερέτρια

Στις 4 του Μάη το Τ.Ν. του συλλόγου μας πραγματοποίησε έκδρομή στην 'Ερέτρια. Στην έκδρομή ήλθαν νέοι Μεσενικολίτες και Βουνεσιώτες. Το πρωί της Κυριακής ξεκινήσαμε από την πλατεία Δημαρχείου. Έπισκευθήκαμε το πρωί το Κάστρο της Χαλκίδας και μετά για καφέ στην 'Ερέτρια. "Όσοι είχαν προβλέψει να φέρουν μαζί τους τα μαγιώ έκαναν μπάνιο. Η θάλασσα ήταν βέβαια λίγο κρύα αλλά ο καιρός ήταν καλός και ο ζεστός ήλιος ήταν πρόκληση για τους θερμοαίμοους. Πάντως το μπάνιο ήταν απόλαυση. "Όσοι δεν έκαναν μπάνιο βρέχαν τα πόδια τους στη θάλασσα για να πάρουν μιά γεύση. Άλλοι έπαιζαν μπάλα στην άμμο και άλλοι κάναν βόλτες για να γνωρίσουν την 'Ερέτρια και άλλοι έπισκέφθηκαν το νησί των ονείρων που συνδυάζει φυσική και τεχνική όμορφιά.

Άκολούθησε φαγητό σε κάποια ταβέρνα της περιοχής που

έπειδή είμαστε πολλά άτομα άργησε να μας σερβίρει και που μας στερησε και το άπογευματινό μπάνιο.

Φύγαμε νωρίς από την 'Ερέτρια το άπόγευμα και πήγαμε για καφέ και παγωτό στην Χαλκίδα όπου κείνη την ώρα ο κόσμος έκανε βόλτα από την μία και την άλλη άκρη της γέφυρας του Εύριπου άπολαμβάνοντας το ήλιοβασιλευμα, τα νερά του Εύριπου που πηγαίνουν άρες προς την μία και άλλες τόσες προς την άλλη μεριά, και την βόλτα, κάτι άνάλογο με τις δικές μας «μελίστρες»

Κατά τις 8 ή ώρα μπήκαμε στο πουλμαν και έπιστρέψαμε στη Βάση μας στην 'Αθήνα. Στην έπιστροφή μερικοί ένθουοι ασμένοι από την μουσική του μαγνητόφωνου σηκώθηκαν και χόρευσαν στο διάδρομο του πουλμαν.

Σε γενικές γραμμές τα 30 άτομα που άκολούθησαν στην έκδρομή έμειναν ίκανοποιημένα.

ΣΤΗΛΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Στις 20 μέχρι τις 27 Απριλίη το Τ. Ν. έκανε στα γραφεία του συλλόγου μας έκθεση Ζωγραφική. Έλαβαν μέρος έρασιτέχνες ζωγράφοι από τη περιοχή μας. Την έκθεση έπισκέφθηκαν άρκετοί συγχωριανοί μας και ξένοι που έντυπωσιάσθηκαν από το επίπεδο της

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Μαρία Θ. Τσαμαντά το γένος Κων)νου Σιώκου, γεννήσε άγοράκι, έπίσης ή γυναίκα του Άγγελου Θ. Άγορίτσα και ή Φρειδερίκη Κ. Κορώνη γεννήσαν άγοράκια τους εύτυχείς γονείς τους εύχόμαστε να ζήσουν και να τα χαρούν γαμπρούς.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Βαπτίστηκε το κοριτσάκι του Νικολάου Πασ. Μηλίτη, και ονομάστηκε Έλενη. Τους εύχόμαστε χιλιόχρονο.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Άραβωνιάστηκε ή Κρυστάλω Π. Μαλαμίτη με τον Καναλιώτη κάτοικο Καρδίτσας κ. Δημ. Ζούμπο. και τους εύχόμαστε καλά στέφανα.

Γ Α Μ Ο Ι

Παντρεύθηκαν οι Βούλα (Παρασκευή) Γεωργ. Τσαγανού με τον Στυλιανό Γκαρή κάτοικο Αθηνών, και ο Σεραφεύμ Βαΐου Μήτσιος με την Δήμητρα Χανή των οποίων τα στέφανα άλλαξε ο Κων)νος Γεωργίου Άντωνούλας. Τους εύχόμαστε να ζήσουν βίον εύτυχισμένον και άνθόσπαρτον.

Π. Π.

έκθεσης. Η έκθεση έγινε με νέα έργα που δεν παρουσιάστηκαν σε προηγούμενες εκθέσεις μας.

Καθ' όμολογίαν όσων την έπισκέφθηκαν ήταν καλύτερη και σε ποιότητα και σε ποσότητα από τις προηγούμενες. Κριτική για το έργο κάθε έρασιτέχνη έκανε ο κ. Πουρνάρας ή όποια δημοσιεύεται σε άλλη στήλη.

Έλαβαν μέρος κατά άλφαβητική σειρά οι :

- Βασιλάκος Χρήστος, Δημακάπουλος Βασίλης, Ζούκα Ράνια, Μπέτα Άσπασία, Ι - ΜΕΛΣ, Μπακαλάκος Θανάσης, Ποδηματάς Θωμάς, Τσίγκος Λάμπρος, Τσουνής Γιώργος.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ - ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Πρόσφεραν για την άποπεράτωση του Πνευματικού Κέντρου οι κ.κ.

- Σταθόπουλος Βασ. και Όλγα (Γακιπούλου) 5.000
- Άναστάσιος Άντων. Σβάρνας ΗΠΑ στην μνήμη των άδελφών του ΚΩΝ)ΝΟΥ - ΓΕΩΡΓΙΟΥ - ΧΡΙΣΤΟΥ και ΘΩΜΑ Άντων. ΣΒΑΡΝΑ 23.167
- Βλαχάβα Δ. Μαρίνα (Παζζάνου) στην μνήμη των γονιών της ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - ΑΝΘΟΥΛΑΣ 1.000
- Έ παραδρομής δεν γράφηκε στο προηγούμενο φύλλο το όνομα της συζύγου του κ. Νικ. Ζούκα κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ που προσέφεραν στη μνήμη των γονιών και άδελφών τους για το Πνευμ. Κέντρο δραχ. 10.000

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ;

- Στη «Νεβρόπολη» ;
- Στο Σύλλογο του χωριού σας ;

ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΤΗΣ «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΣΤΕΙΛΑΝ ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥΣ

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ Δ. ΠΑ·Ι·ΖΑΝΟΥ

"Όπως ύποσχεθήκαμε δημοσιεύουμε τα όνόματα άναγνωστών της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» που θα έχει θέσει άποδειξίως αλλά και δικαιολογητικό για το Ταμείο της Ένώσεως.

Άρχίζουμε με τα όνόματα αυτών που πρόσφεραν κάτι πιο πολύ από την συνδρομή των 150 δραχμ. ύπακούοντας στην παράκλησή μας να βοηθήσουν τους λίγους που σηκώνουν το τεράστιο βάρος της έκδόσεως της «ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ» για την άντιμετώπιση των έξόδων και την βελτίωσή της.

Μερικών ή προσφορά είναι συγκινητική και τους εύχαριστούμε ιδιαίτερα, εύχόμενοι το παράδειγμά τους να άκολουθήσουν και άλλοι συγχωριανοί.

Μηλίτης Β. Λάμπρ.	
N. Άφρική	2000
Σάκα Γεωργία Καναδά	1000
Σερεφόγλου Ίφιγ. (Άλαμανή)	1000
Μήτσιου Τασ. Μαίρη	700
Σταθόπουλος Βασ. και Όλγα (Γακιπούλου)	500
Ντόσια Μερόπη (Άλαμ)	500
Παπαναστασίου Δ. Σωτ.	500
Άλεξίου Σωτήριος	500
Τσαγανός Φώτης	500
Στάκος Ίωάννης	500
Τράντου Αικατ.	500
Κομνηνού Άντιγόνη Βασιλάκος Κω)νος	500
Ζαφεύρης Άθαν.	500
Τσουκαλάς Χριστοφ.	400
Καρασιώτος Ι. Δημοσθ.	300
Μήτσιου Κων)νος	300
Καλαμάτας Γεώργιος	300
Σταμογιώργος Α. Σωτ. (Βουνέσι)	300
Παζζάνος Γιώργ. (Άντοκ)	300
Πλιάκος Άλέκος και Κασιανή	300
Καλαμάτας Χρ. Θωμάς	300
Κοττοπούλης Π. Λάμπρος (Βουνέσι)	300
Καϊλιάζη Εύαγγελία (Βλάσδο)	300
Στεργίου Γεώργιος	300
Βασαρδάνης Σόλων	300
Καζάσης Χρ. Χρυσόστ.	300
Καζάσης Χρ. Άγγελος	250
Στυλογιάννης Χρ. Γιανν. Χριστοδούλου Χρ. (Βλάσδο)	200
Καταβούζα Δ. Μαρία (Παζζάνου)	200
Παζζάνος Χρ. Θωμάς	200

Τζανάκης Μανώλης	200
Μηλίτης Ι. Βασίλ.	200
Μηλίτης Β. Ίωάννης	200
Μητσιάκος Θ' Δημήτρ.	200
Μπακαλάκος Γωργ.	200
Ψημμένος Άπόστολ.	200
Τσαγανός Γώργ.	200
Γώγος Χρίστος	200
Μηλίτης Άριστέιδης	200

Έπίσης έστειλαν την συνδρομή τους 150 δρχ. και τους εύχαριστούμε οι κ.κ. Καυχίτσα Άμαλία, Φιλίππου Άποστ., Κορώνης Χρυσόσταμος, Τσαγανός Σωτήριος, οι Βουνεσιώτες Πατσαούρας Ήλίας, Σταύρου Άθανάσιος, Κατσακιώρης Βασίλειος, Λατίνος Άπόστολος, Σκούφης Γεώργιος, Σκούφης Σωτήριος και ο Βλασδινός Άντωνίου Νικόλαος.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Ο κ. Γιάννης Χουβαλόπουλος έκτός από την χρονιάτικη συνδρομή του, προσέφερε δρχ. 1.000 για ένίσχυση του συλλόγου, ένα γιακά γούνινο, «ASTRAKAN SVAKARA» για την λαχειόφορο και μιά μεταλλική ντυλάπα για τις ανάγκες του Συλλόγου.

Ο κ. Άπόστολος Καρμαγκιόλας προσέφερε για την λαχειόφορο που έγινε στην συνεστίαση για την ένίσχυση του συλλόγου ένα άεροπορικό εισιτήριο Άθήνα - Ρόδο - Άθήνα. Τους εύχαριστούμε πολύ.

Εύχαριστούμε και όλους τους άλλους συγχωριανούς μας που έφεραν μικρότερα δώρα για το ίδιο σκοπό.

Έπίσης εύχαριστούμε και την «Βιομηχανία Πόπης Θεόφανιδου» το κατάστημα «Ρωμήνα» Φωκ. Νέγρη 15, το κατάστημα «ΕΛΠΑΝ» Έπτανήσου 44 το κατάστημα «ΝΤΑΡΛΙΝ-ΓΚ» Φωκ. Νέγρη 34, το κατάστημα «Κοντού - Κοντού» Άγ. Μελετίου, τον έκδοτικό οίκο «ΜΙΝΩΑ» και το κατάστημα «Σ. Γιοβάνη» Άγ. Κωνσταντίνου 6.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Βλασδινών

Αναμνήσεις και περιπέτειες

ΕΚΕΙΝΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ

του Άναστασίου Καρβούνη

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

Από το σόκ και τη λαχτάρα μου ούτε που αισθάνθηκα τη ψυχρα του παγωμένου νερού, συνήλα σαν από έφιαλτικο όνειρο όταν 80 περίπου μέτρα πιο κάτω βρέθηκα και γώ δεν ξέρω πώς στην άκρη πιασμένος γερά από κάτι λιχουριές από την ίδια πάντα όχθη βουτηγμένος στο νερό μέχρι το σαγώνι, κάτι παπούτσια που ύειχα στα πόδια μου και μία τραγιάσκα που φορούσα μου τὰ άρπεξε κι' αυτά το ποτάμι και πήραν το δρόμο για τὰ Κακαβάκια. Προσπαθώντας να αναρριχθώ στην όχθη έβλεπα το άλογο που μη μπορώντας να άπαλλαγεί από το φορτί του άπομακρυνόταν συνεχώς έχοντας μόνο το κεφάλι του έξω χτυπώντας το άπεγνωσμένα στο νερό. Όταν ανέβηκα επάνω είχε ήδη κατορθώσει να βγει και αυτό το 150 μέτρα περίπου χαμηλότερα αλλά από την άπέναντι μεριά του ποταμού έχοντας το σαμάρι κάτω από την κοιλά τις τριχιές άπλωμένες και έτρεμε όλόκληρο. Τώρα τὰ πράγματα δυσκόλευαν πολύ, έγω από 'δω το άλογο από 'κει άνέκυπτε το πρόβλημα πώς θα περάσω άπέναντι, γύρισα πίσω τρέχοντας με τη σκέψη να ξαναπάω στο μύλο που δεν ήταν και μακριά για να ρωτήσω αν υπήρχε κανένα γιοφύρι για να περάσω. Δεν χρειάστηκε όμως, κάπου εκεί πιο πάνω σε κάποιο σημείο που το ποτάμι στένευε αρκετά άντι λήφθηκα ένα μεγάλο κορμό δεν θρο ύριζοντιόμνο από τη μία όχθη μέχρι την άλλη που οι προνοητικοί χωριάτες είχαν ρίξει από το καλοκαίρι για κάτι τέτοιες δύσκολες περιπτώσεις άρπαξα άμέσως την ευκαιρία, γαν τζώθηκα από τον κορμό με χέρια και πόδια και συρνάμενος κλείνοντας και τὰ μάτια για να άποφύγω τον ήλιγο που μου προκαλούσε ή δίνη του όρμητικου νερού άποφεύγοντας έτσι τον κίνδυνο να ξαναβρεθώ πάλι μέσα στο ποτάμι πέρασα άπέναντι, περιμάζωφα το σαπλαμά άνέβασα το σαμάρι στη ράχη του καβάλησα και πήρα το δρόμο του γυρισμού.

Ο φίλος μου εν τώ μεταξύ σταθμίζοντας τὰ πράγματα ύστερα από το δικό μου πάθημα δεν τόλμησε να περάσει, έκανε άμέσως μεταβολή και άφου συμπαραστάθηκε για λίγο στη δοκιμασία μου πήρε και αυτός το δρόμο τής έπιστροφής από το ίδιο μέρος από το όποιο είχα με έλθη. Ο ήλιος έγερνε πια πρὸς τη δύση του, ένα παγωμένο ξεροβόρι που κατέβαινε από τη Νεράιδα μου δυνάμωσε άμως το ρίγος και άρχισα να τρέμω από την κορφή μέχρι τὰ νύχια, έτσι βρέμενος μέχρι το κόκκαλο, με τὰ ρούχα κολλημένα άπάνω μου ξυπόλυτος με τις κάλτσες, άχτένιστος, τρέμοντας συνεχώς με τὰ δόντια μου να κροταλίζουν άσταμάτητα και άπελπισμένως, θα φαντάζα στα φίγουρα σαν ήρωας άρχαίας τραγωδίας. Όταν έφτασα στη Έσέρνα του Παπαγιάννη κατάλαβα ότι δεν σήκανε άλλο πια από το κρύο ξεράθηκα στην κυριολεξία, κατέβηκα άμέσως άπό το άλογο έδεσα το καπίστρι στο σαμάρι έσπασα μία μακριά βέργα και δίνοντάς του πεντέξι

γερές άπανώτες το μάζωφα μπροστα σε μια άκατάπαυση τρεχαλα, δεν σταμάτησα παρα μόνο άφου είχα περασει τη μαλια και τον άπάνω όδρομο και κοντενα να φτασω στη βρωμοβρυση, εκει σε κάποια ανηφορια κουραστηκα, είχα αλλωστε προς το παρον ζεσταθεί καπως και τὰ δόντια μου σταμάτησαν προ πολλου να χτυπανε, ξανακαβάλησα και προχώρησα, εκει κοντά κατά το Διάσελο το κρύο άρχισε ξανά να με περνοιάζει, δεν γινόταν όμως άλλοιώς άλλο στε και τὰ ποδια μου από το πολύ τρέξιμο και το κρύο, ξυπόλυτος όπως ήμουν άρχισαν κιάλας να πρίζονται και να με σουδλάνε και δεν ήμουν πια σε θέση να περπατήσω, θέλοντας και μη συμβιβάστηκα με την κατάσταση και συνέχισα. Έκει σε αυτό το σημείο συνάντησα και το μόνο άνθρωπο που βρήκα στο δρόμο μου, ήταν ο Βασίλης Ίωακείμ άγροφύλακας τότε, μακαρίτης τώρα που κατέβαινε άπό το λόγγο άπό τη μεριά του Καλή με ένα μουλάρι φορτωμένο άρπάκια (καυσόξυλα) που μη ξέροντας φυσικά ο άνθρωπος το πάθημά μου και τη στεναχώρια μου. Χωραταντζής όπως πάντα μόλις με είδε από μακριά ά νόμισε την ώρα κατάλληλη και θεώρησε καλό να το ρίξει άμέσως στο καλάμπουρι, άφου λοιπόν με περιεργάστηκε για λίγο με κείνο το παμπόνηρο ύφος του μου φώναζε γελώντας.

Που ήσουν ώρε ζαγάρι, από που γυρνάς; νΈτσι όπως σε βλέπω τώρα ξέρεις πώς μου μοιάζει; Σαν ήττημένος Πέρσης έπιστρέφων από τη μάχη του Γρανικου. Άσε με ρε Βασίλη στο κεντέρι μου, του φώναξα όργισμένος, άι παράτα με πήγαινε στη δουλειά σου, τον άφησα σύξυλο και άναυδο να με κυττάζει και συνέχισα τον δρόμο μου. Όταν κατέβηκα στα

μνήματα και έφτασα στα Κοτρωνάκια είχε πια σουρουπώση αυτή την ώρα, θα ήταν που λίγο πιο πριν από μενα είχε καταφύσει πρώτος ο Άποστόλης και περνώντας από το σπίτι μου έδωσε τὰ μαντάτα. Τους δικούς μου τους έπεσε κεραυνός μέχρι να συνέλθουν και συνειδητοποιήσουν την άναπάντεχη συμφορά έφτασα και έφω και σταμάτησα μπροστα στην αύλη.

Μόλις με είδε ή μάνα μου έπεσε κάτω λιπόθυμη, ίσως από τη χαρά της που με αντίκρυζε ζωντανό, πιθανόν και από την στεναχώρια της που το άλεσμα είχε κάνει φτερά, μπορεί ακόμα και από τον φόβο της που από το κρύο είχα μελανιάσει και μες στο σούρουπο φαινόμενα να κατάμαυρος σαν άφρικανός.

Ο πατέρας μου προσπαθώντας να την συνεφέρει της έλεγε, μην κάνεις έτσι βρέ γυναίκα άφου το παιδί μας γύρισε ζωντανό τι στενοχωριέσαι για τὰ άλλα, έχει ο Θεός. Με πήραν μέσα μου έδωσαν ρούχα στεγνά με ξάπλωσαν δίπλα στη φωτιά και με έντριβές προσπάτησαν και τελικά κατάφεραν να με συνεφέρουν.

Με συνέφεραν άλλε; μόνάχα προσωρινά γιατί τις έπόμενες μέρες του Πάσχα και μετά δεν μπόρεσα να άποφύγω τις συνέπειες του φοβερου εκείνου κρουολογήματος που με ύψηλό πυρετό και δυνατούς πόνους σε όλο μου το κορμί με καθήλωσε άναγκαστικά για καμμιά δεκαριά μέρες στην ψάθα. Τώρα όσο για χαρούμενη γιορταστική άτμόσφαιρα και πλούσια πασχαλινο τραπέζι φίλε. Έ, τι να το συζητάμε, καταλαβαίνεις, έγω ένα μονάχα σου λέω με σιγουριά. Το Πάσχα εκείνο θα μου μείνη άξέχαστο και εκτός ίσως από το Πάσχα του 1942 ήταν το χειρότερο της ζωής μου.

Λ Η Τ Ω ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΕΙΔΙΩΝ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΕΩΣ Α. ΚΑΡΑΜΑΓΚΙΟΛΑΣ-Γ. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ

ΠΑΤΗΣΙΩΝ 24 — ΑΘΗΝΑΙ 141 Τηλ. 3600.905, 3638.300 και 3605.796.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ: Ο κ. ΚΑΡΑΜΑΓΚΙΟΛΑΣ είναι πατριώτης μας από το ΒΛΑΣΔΟ και φανατικός νοσταλγός του χωριού του και της ΝΕΒΡΟΠΟΛΗΣ.

ESPLANADE ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΕΙΟ ΚΑΦΕΤΕΡΙΑ Τέρμα αυτοκινήτων ΒΑΡΚΙΖΑ

Ο ΑΝΤΙΚΤΥΠΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Το παιδί. Το μέλλον του κοσμου. Η ελπιοα της σημερινής ανώρωπιτίας. Η υαση για το καινούριο «αυριο».

Όλοι θέλουμε να πιστευουμε πως σκεφτομαστε, προσληματομαστε, αγωνιζομαστε για ένα «καλυτερο αυριο». Η κανουμε όμως για το σημερινο παιδι, που είναι ο βασικός φορέας αυτου του «καλυτερου αυριου»;

Αυτό το μελος της κοινωνίας μας, το παιδι, αναρωτηθήκαμε ποτε ποσο υπεφερε και ποσο υποφέρει στις συνθήκες του κόσμου μας; Δεν είναι άπαραίτητο να ανατρεθουμε στο πορελτον. Άρκει να ριζουμε, μία ματιά —και σήμερα ακόμη— στις άλλες χώρες. Στις χώρες εκείνες, που το μίσος των ανθρώπων οργιάζει, άναθοντας καταστρεπτικούς πολέμους. Πολλοί άνθρωποι σκοτωνονται και πολλά παιδια δεν έχουν ούτε φαγητό, ούτε ρουχα, ούτε σπίτι για να μένουν. Αυτό είναι μία μεγάλη πληγή για τους νέους ανθρώπους, που τώρα κάνουν τὰ πρώτα τους βήματα στη ζωή.

Σκεφτόμαστε τὰ παιδια στη γειτονική μας Κύπρο, που ζουν τόσο καιρο στις σκηνές. Κρυώνουν το χειμώνα κι' άρρωσταίνου. Πρέπει όλοι να καταλάβουν πώς ένα παιδι ποτέ δεν ξεχνά την καταστροφή που έπαθαν, τους σκοτωμούς και όλα όσα υπέφεραν στη διάρκεια του πολέμου.

Τὰ παιδια του Βιετνάμ, που γεννήθηκαν και μεγάλωσαν μέσα στη φοβέρα του πολέμου. Άν και ή μόνη τους φροντίδα έπρεπε να είναι το παιχνίδι και τὰ γράμματα, αυτά βοήθησαν τους γονείς τους για να διώξουν τον κατακτητή.

Μαζί με αυτά τὰ παιδια υποφέρουν κι' άλλα παιδια στάν κόσμο, όπως της Παλαιστίνης και της Χιλης. Όλα μαζί υποφέρουν και δεν ζουν άπολαμβάνοντας τὰ αγαθά της άνεμελης ηλικίας τους. Τὰ παιδια αυτά δεν θα μπόρεσουν να διαμορφώσουν την προσωπικότητά τους φυσιολογικά και σωστά. Δεν θα μπόρεσουν να εκφράσουν τις παιδικές τους άνησυχίες και τὰ ενδιαφέροντά τους. Κι' όταν ακόμη σταματήσει ο βίαιος άγώνας του πολέμου, θα τους έχουν μείνει σοβαρά κατάλοιπα άπ' αυτόν, που θα είναι δύσκολο να τὰ ξεπεράσουν. Πάντα θα τους κυνηγά ή θύμηση της καταστρεπτικής μανίας και των κακών που έπαθαν. Μία τάση για εκδίκηση θα θεριεύει μέσα τους για όλους εκείνους που ήταν οι αίτιοι της δικής τους συμφοράς. Ποτέ δεν θα μπόρεσουν να άντικρύσουν ήλικά τους ανθρώπους της έχθρικής τότε, χώρας και να συνεργαστούν μαζί τους.

Όλόκληρη ή ζωή τους θα έχει το στίγμα της θαναυσότητας, που γνώρισαν όταν ήταν παιδια. Γιατί κανένας άνθρωπος δεν ξεχνά τὰ παιδικά του χρόνια.

Άντίθετα, σε εποχές ειρήνης, εποχές γόνιμες για την παιδική ευαίσθησία και άνησυχία, το παιδι ζει έλευθερα, άνετα και φυσιολογικά. Αναπτύσσει όλες του τις δραστηριότητες και τὰ ενδιαφέροντά του. Πηγαίνει στο σχολείο του, διαπαιδαγωγείται, μόρφώνεται και μπορεί να δοκιμάσει —αν όχι όλες— τις περισσότερες όμως χαρές της παιδικής ζωής.

Κάθε μερα γι' αυτο είναι και μια μερα χαρας και ευτυχίας. Γραγουσα, γελα, παίζει. Το παιχιοι είναι μία μεγάλη άνάγκη, που έχει το παιδι σαν κοινωνικο ο., που προετοιμάζεται για την προσαρμογη του μεσα στη φύση και την κοινωνία. Χέρι - χέρι με όλα τὰ παιδια τρέχει χαρουμένα να γνωρίσει τον κοσμο. Λες και διαζεται να γευτει τις ουσκολίες και πίκρες του!

Στις όμαλές συνθήκες της ειρηνικής ζωής, το παιδι μεγαλώνει κανοντας όνειρα για το «αυριο» και βάζοντας μικρούς ή μεγάλους σκοπούς στη ζωή του. Πλάθει τον δικό του χαρακτήρα σωστα και θλεπει όλους τους ανωρωπους φιλικά και με άγάπη. Δεν έχει ριζώσει μέσα του το μίσος και ή άποστροφή για τους άλλους. Είναι ένα μέλος της κοινωνίας, που παίρνει κι' αυτό μέρος στις διάφορες εκδηλώσεις της. Είναι σχεδόν βέβαιο πως θα γίνει ένας υγιης πολιτίτης, άπαραίτητος στο κοινωνικο συνολο.

Το να όριστεί το 1979 σαν «Διεθνές Έτος Παιδιου» είναι μία σημαντική και αξιόπεινη πρωτοουσία. Είναι ο όρισμός μιας χρονίας άφιερωμένης στο παιδι και στη ζωή του, τὰ προβλήματα και τις άνησυχίες του.

Το παιδι είναι το αύριο. Είναι ο βασικός φορέας του «καλυτερου αυριου», που όλοι μας επιδιώκουμε. Είναι άνάγκη όλοι μας να βοηθήσουμε για την καλύτερευση της ζωής του σημερινου παιδιου. Να μην ξεοδουμε ύπερογκα ποσά για την κατασκευή πολεμικών άεροπλάνων αλλά για να προσφέρουμε στο παιδι άνετη και εύχάριστη ζωή.

Πρέπει το παιδι να μάθει να άποστρέφεται τις φυλετικές διακρίσεις και να συνεργάζεται με τὰ παιδια όλου του κόσμου. Να νιώσει πώς όλοι οι άνθρωποι, σ' όποια γωνιά του πλανήτη μας και αν κατοικούμε, είμαστε ομοιάδελφια. Άνεξάρτητα από το χρώμα που έχουμε, όλοι έχουμε τὰ ίδια προβλήματα και τις ίδιες προσδοκίες. Όλοι θέλουμε ειρήνη και άγάπη. Ο καθένας έχει την άνάγκη του άλλου. Χωρίς άγάπη, φιλία και άλληγγυή δεν μπορούμε να ζήσουμε. Όταν όλα αυτά τὰ συνειδητοποιήσει το σημερινο παιδι, θα μπόρεσουν να σταματήσουν οι πολεμικές συγκρούσεις, οι άισχροότητες και οι θαναλισμοί στον κόσμο.

Πρέπει να μπει ή βάση για να ριζώσει στο πνευμα των παιδιών ή άγάπη για την ειρήνη, τη φιλία και τη συνεργασία των λαών. Έτσι μεγαλώνοντας τὰ παιδια, δεν θα ζητούν πια την επίλυση των διαφορών τους με το ξίφος, αλλά με το διάλογο και τη συνεννόηση.

Το παιδι είναι το αύριο. Έχει κάθε δικαίωμα να ζήσει σ' ένα κόσμο ειρηνικό, χαρούμενο, ευτυχισμένο. Σ' ένα κόσμο δίχως τη μαυρίλα του πολέμου και τους έξευτελισμούς. Σ' ένα κοσμομορφο και δροσερό σαν την άθωα ψυχή του παιδιου. Σ' ένα κόσμο, που να άγκαλιάζει σπορικτά το παιδι και τὰ προβλήματα του. Έχει κάθε δικαίωμα να άπαιτεί ειρήνη για όλο τον κόσμο.

Ειρήνη! Να γίνει το μεγάλο ιδανικό του παιδιού! ΕΥΦΗ ΤΣΑΓΑΝΟΥ Μαθήτρια Γυμνασιου

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΝΟΣΤΑΛΓΙΕΣ

Του ήγουμένου του 'Αγίου Όρους

— Αρχιμ. κ. Γ. Καζάση

'Αγαπητή «Νεβρόπολη»,

'Η καθ' όλα έπαινετή πρωτοβουλία σου δια την έκδοσιν τής βιογραφίας του άειμνήστου στρατιγού Νικολάου Πλαστήρα, ηλέκτρισε τό παρελθόν μου και έμνήσθη «ήμερών αρχανίων» ως λέγει ή Γραφή.

Τότε υπηρέτων την θητείαν μου εις τό 5ο Πεζικό των Τριβάλων και τόν είχα λοχίαν ως έκγυμναστήν, όχι μόνον στρατιωτικώς αλλά και πνευματικώς ή το μάλλον κατήχηση ήθική ή θεωρία που μάς έκανε. Εις επίμετρον δέ εδινε συμβουλές για πολλά ήθικά θέματα και παρακολουθούσε πρακτικά την έφαρμογή τους, επίσης συνιστούσε έγκράτεια και άποχή από σαρκικές απολαύσεις, πρό πάντος εις τούς καταγομένους από χωργιά για να άποφεύγουν έτσι και τά άφροδίσια νοσήματα που την έποχή εκείνη ήταν πολύ διαδεδομένα και πραγματική μάστιγα για τούς ανθρώπους.

Κατόπιν έν 'Αγίω Όρει έμαθον ότι την στάσιν αυτήν έτήρει και ως Συνταγματάρχης έν Μικρά 'Ασία και οι συνάδελφοί του τόν όνόμαζαν «όΠαρθένος Πλαστήρας», και ότε κατά τό 1922 ή Κυβέρνησι Γούναρη συνεκέντρωσε κλιμάκιο κοινών γυναικών και τās άπέστειλε εις την Μικράν 'Ασίαν προς ψυχαγωγίαν των στρατιωτών αυτός δέν έδέχθη καμμία εις τό Σύνταγμα του.

'Ως αξιωματικών τόν γνώρισα εις τό Παγγαίον τής 'Ανατολικής Μακεδονίας εις την Μεραρχίαν του Παπούλα κατά την άσκοπον εκείνην έπιστράτευσιν του 'Εθνικού διχασμού ό λόχος

του έμεινε εις πλησιχώρον συνοικισμόν πρό τό Μετόχι που διηύβηνα και ήρχετο συχνά εις συνάντησή μου. 'Ενίοτε δέ και μετά του ίσαδέλφου φίλου και λοχαγού επίσης Γεωργ. Κονδύλη ό όποιος έμεινε εις την Μονοθέτην πατρίδα του νύν ύπουργού Βορ. 'Ελλάδος κ. Μάρτη και όταν κατ' Αύγουστον του 1917 διετάχθη ή άποστράτευσις και άνεχώρων περίλυπος, δια τό κατάντημα τής πολυμήνου έκείνης έπιστρατεύσεως, μοί παρεκίνησεν να φύγω και γώ μαζί τους αλλά δέν τούς άκουσα και έμεινα άπαχθείς μετ' άλλων δύο αδελφών όμηρος εις την Βουλγαρίαν ύποστās τά πάνδεινα άτινα συνέγραφα εις ποιητικών διδλιάριον έν ώ έγραφον ως προμετωπίδα:

Να προτιμήσης να σφαγής
μ' άτρόχητο μαχαίρι
παρά να πέσης όμηρος
στού Βούλγαρου τό χέρι

'Επανελθών έκ Βουλγαρίας τόν συνήτησα εις 'Ελευθερούπολιν Ταγματάρχην, άκριβώς καθ ήν ήμέραν άνεχώρει τό Σύνταγμα του υπό τόν Συνταγματάρχην Ζαφειρίου μέσου λιμένος 'Ελευθερών δια την Σμύρνην.

'Εκτοτε τόν επανείδα εις 'Αθήνας τό 1923 Συνταγματάρχην και άρχηγόν τής 'Επανάστασεως και έν συνεχεία άπόστρατον στρατηγόν και πολιτευτήν Πρωθυπουργόν ότε προκηρυχθέν των έκλογών και ήγουμένου κατ' αυτός του κόμματός του τής ΕΠΕΚ λεγομένης μοί έζήτησε και του έστειλα σταυρόν με τά τιμίου ξύλου και ότε δια τελευταίαν φοράν τόν έπεσκέφθη εις την οικίαν 'Αρβανιτάκη εις Κηφισίαν μόλις με είδε τόν έξι

γαγεν έκ του στήθους του ως ή το κληίης και άφού τόν έφίλησε και άφού χαιρετηθήκαμε μου είπεν «Γύρισα όλη την 'Ελλάδα κατά τās έκλογάς και όπως ξεύρεις με μισό πνευμόν και όχι μόνον δέν έπαθα τίποτα με φύλαξε αλλά μ' έβγαλε και νικητή και τόν επανεφίλησε. Πού είναι, μου είπε με συγκίνησι, ό λοχαγός μας Παπακυριαζής κοιμάται στού Λαχανά ως λέγει τό έπίγραμμα του τάφου του. Τόν 'Ανθυπολοχαγό μας Νταβάλον τόν έφαγε ή Μικρά 'Ασία και τόν συνάδελφό μου 'Αθανάσιον... ή μάχη των Γιαννιτών και μένα με φύλαξε ή Κορωνιώτισσα Παναγία και ό 'Αγιος μου και έζησα ως τώρα. 'Όταν άνέφερε τόν 'Αγιον του μου έδειξε με τό δεξί του δάκτυλο, ήτο μεγάλη εικόνα του 'Αγίου Νικολάου, υπεράνω του προσκεφάλου του και έκαμεν τόν σταυρόν του. Την στιγμήν εκείνην ήλθε εις έπίσκεψιν του ό Στρατηγός Κατεχάνης και ως μου είπε ή περιποιούμενη αυτόν νοσοκομειακώς συγχωριανή μας Φωτεινή χήρα Σωτηρίου Σφέτσιου τό γένος Θεοδοσίου Μπαλάφα ήρχετο καθημερινώς. 'Ηταν άχώριστοι φίλοι.

'Εκ τής συναστροφής μου με τόν άλησμόνητον Στρατηγόν μοί έκαμε βεβαίωσιν έντύπωσιν τό όμιλητικό του ιδίωμα όπως τότε τό 1908 μάς έκανε θεωρία νέος Λοχίας, ούτω και γέρον και πρωθυπουργός δέν ήλλαξε καθόλου την Θεσσαλικήν του προφοράν.

Τό αυτό παρατήρησα και εις τόν άλλον ήρωα, τόν συγχωριανόν μας Μακεδονομάχον Στρατηγόν Χρίστον Καραπάνον. Είχα πάγει τό 1928 εις τό Σιδηρό-

καστρον να ιδώ τόν εκεί ύπηρετούντα την θητείαν του άνηψιόν μου 'Αγγελο μαζί με τόν συγχωριανό του Νίκον Παπανικολάου και μου είπαν, έχουμε Μέραρχο τόν συγχωριανό μας στρατηγόν Χρ. Καραπάνον και μου τόν ύπέδειξαν καθήμενον εις την πλατείαν και παρακολουθούτα δύο λαϊκούς παίζοντα τάβλι.

Τόν πλησίασα και του αύτο συστήην, χάρηκε και μου προσέφερε καρέκλα. Κατά συνθήκην τόν έρώτησα, πώς είσθε στρατηγέ μου; Πώς να είμαι παπούλη, άπάντησε, να όπως βλέπεις γήρασα και μαλώνω με τά στράνια μου, και λέγω πότε να φύγω, να πάω στο σπίτι μου να τεντώσω την άριδα να ξεκουρασθώ. Είχα 18 χρόνια να άκούσω στράνια και άριδα. Μου φάνηκε ότι θρισκόμουν στα 'Αγραφα και θυμήθηκα τό έπεισόδιο του Γέρου Κολοκωτρώνη με την Βασίλισσα 'Αμαλία ως τό περιγράφει ό Καμπούρογλου εις τās περιηγήσεις του. 'Εδίδετο λέγει δεξίωσις και χορός εις τά 'Ανάκτορα και ήτο καλεσμένος και ό Γέρος του Μυρηά. 'Ηλθε όλίγον καθυστερημένος και μόλις εισήλθε εις την αίθουσαν τής ύποδοχής τόν έλαβε έκ του άριστερου βραχίονος ή Βασίλισσα και τόν συνίστα εις τούς πρόσβεις και προξένους «Μουσιού Κοτρώνης, Μουσιού Κοτρώνης, Τζένεραλ Κοτρώνης», και όταν τελείωσαν αι συστάσεις σταθείς ό στρατηγός είπε με την βροντώδη φωνή του «'Ορε τί λέει έτούτη δώ (έννοών την 'Αμαλία) μου έφαγε τόν κό...».

'Αθάνατοι γνώσι οι 'Ελληνες, άτρέπταχοι στόν χαρακτήρα και είλικρινείς, κολώνες Δωρικού

ρυθμού άμετακίνητοι εις τά ήθη και έθιμα και την προφοράν του Τόπου των, έν αντίθεσι προς μερικούς γραϊκίλους των ύπουργείων και δει του 'Εξωτερικού όποιοι, δια τά όπερ έδει δείξει ότι δηλαδή έφοίτησαν εις τās Εύρώπας και 'Αμερικην ύγραίνουν τό ρ και έρωτούν τι κάνει τό όλος; καλά κύριε Διευθυντά, αλλά έλάτε να τό ιδείτε και από κοντά, «δέν μπολούμε έχομε φόλτον έλασσίας». Και θυμάμαι όταν τούς άκούω, κάποια Κατάνια στο χωριό που έλεγε στις γειτόνισσες ως ήτο τραυλή για τόν γιό της Σωτήρη που γύρισε από τά Τρίκαλα που δούλευε λαντζέρης. 'Η δικόσ' μ ή Σωτήλ'ς ξηβηγνίστηκι στα Τρίκαλα του χλιάρ του λέει κουτάλι του μαγκούρ' που δέν'ι στού λιμό'τ του λέει γλαβάτα».

'Ετσι και μερικοί χωριανοί μας πο ύάφηνουν τό ώραίο χωριό και τά κτήματά τους και γίνονται λασπάδες και λαντζέρηδες στις πόλεις, γυρίζοντας στο χωριό ξεχνούν τό 'Ελληνικό γειά σας, των πατέρων τους και λέγουν φεύγοντας «ορε βουάρ» και οι γυναίκες λιγωμένες από ευγένεια «Μερσί, σάς μερσί» δυστυχώς.

'Αγιον Όρος 1979

ΣΤΕΙΛΑΤΕ ΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΣΑΣ ;
● Στή «Νεβρόπολη» ;
● Στο Σύλλογο του χωριού σας ;

Βασικό και άνυποχώρητο αίτημα των κατοίκων των χωριών γύρω από την Νεβρόπολη είναι ή κατασκευή του περιφερειακού δρόμου
ΜΕΣΕΝΙΚΟΛΑ - ΜΟΡΦΟΒΟΥΝΙ - ΚΕΡΑΣΙΑ - ΚΡΥΟΝΕΡΙ - ΜΠΕΖΟΥΛΙ - ΦΥΛΑΧΤΗ
ΝΕΟΧΩΡΙ - ΚΑΡΥΤΣΑ - ΚΑΣΤΑΝΙΑ - ΛΑΜΠΕΡΟ - ΑΓ. ΓΙΩΡΓΗ - ΠΟΡΤΙΤΣΑ - ΜΟΣΧΑΤΟ
Οί πολλαπλές και άπεριόριστες ευνοϊκές έπιπτώσεις δέν άμφισβιτούνται. Μόνο έτσι θα προβληθεϊ ή άφάνταστη φυσική όμορφιά και θ' αξιοποιηθεϊ ή περιοχή μας.

Η Ιστορική και Λαογραφική Εταιρεία των Θεσσαλών

Ευχαρίστως δημοσιεύουμε σημείωμα που άφορα την ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ της Εταιρείας που έγινε τον Απρίλιο του τ.ρ. έ. 1980. Στις 16 Απριλίου και εις την αίθουσαν της Ένώσεως Λαρισαίων Ελλάδος χώραν η έτησια Γενική Συνέλευση της ιστορικής και Λαογραφικής Εταιρείας των Θεσσαλών με θέματα :

1. Λογοδοσία Διοικητικού Συμβουλίου επί των πεπραγμένων του έτους

1979.

2. Έγκρισις προϋπολογισμού έτους 1980.

3. Ανακοινώσεις.

Ο Πρόεδρος της Εταιρείας Στρατηγός κ. Σακελλαρίου Λάζαρος ενημέρωσε σε γενικές γραμμές την Γενική Συνέλευση περί της δραστηριότητας της Εταιρείας ή οποία ήτο αξιόλογος.

Συγκεκριμένα εξέδωκε τον 12ον τόμον των Θεσσαλικών χρονικών έκ 320 σελίδων με ιστορικών περιεχόμενον.

Ητοι περιλαμβάνει τους Θεσσαλούς αγωνιστάς του 1821 και είναι έργασια του άναπλ. Γενικού Γραμματέως κ. Νικολάου Γιαννούλη.

Τά οικονομικά της Εταιρείας είναι λίαν ικανοποιητικά και τούτο οφείλεται εις την δραστηριότητα του Διοικητικού Συμβουλίου και κυρίως του πρώην ύπουργού κ. Στέλιου Άλλαμανή.

Ηδη είναι έτοιμη ή έκδοσις του 13ου τόμου των Θεσσαλικών χρονικών, ο οποίος θα περιλαμβάνει τά πρακτικά του Αου Συνεδρίου Θεσσαλικών Σπουδών.

Την επιμέλεια της έκδόσεως του 12ου τόμου, είχε άρμοδια επιτροπή και κυρίως ή έφορος της Εταιρείας κ. Αικατερίνη Πολυμέρου - Καμηλάκη.

Εν συνεχεία ο κ. Πρόεδρος ανέφερε τά της έτοιμασίας του Βου Συνεδρίου Θεσσαλικών Σπουδών στη Λάρισα και τον Βόλον.

Ευχαρίστησε έν συνεχεία όλα τά μέλη που προσήλθαν στη Γενική Συνέλευση και όλους τους έταίρους που έργασθηκαν προς πραγματοποίηση των σκοπών της Εταιρείας.

Τέλος, ή Γενική συνέλευσις όμοφώνως έψήφισε και τον διοικητικών και οικονομικών άπολογισμόν και προϋπολογισμόν και άπήλλαξε πάσης ευθύνης τό Διοικητικόν Συμβούλιον της Εταιρείας.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΝΕΒΡΟΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Από τις 20 μέχρι τις 27 του Απριλίου κράτησε ή ομάδα έκθεση των Μεσσηνικολιτών ζωγράφων στα γραφεία του συλλόγου τους. Στην έκθεση πήραν μέρος με έργα τους δεκακαλλιτέχνες άπ' τη περιοχή Νεβρόπολης.

Κάνοντας τον όπτικό μας περίπατο στον χώρο της έκθεσεως, ίδαμε και θαυμάσαμε τη δουλιά του κάθε καλλιτέχνη. Άπό πληροφωρίες που είχαμε, καθώς μαρτυρούσε και τό έργο τους, πρόκειται για έρασιτέχνες ζωγράφους που τά έργα πολλών ήταν πρωτόλια όπως τά λένε. Δέν είναι μειωτικό για έναν δημιουργό των καλών τεχνών να τον άποκαλούμε έρασιτέχνη. Τί άλλο είναι τό έρασιτέχνης του ώραίου που είναι οι καλές τέχνες. Ο επαγγελματίας καλλιτέχνης μπορεί για λόγους βιοπορισμού να έκτραπεί στην έμπορία της τέχνης κι άπό κει και πέρα άρχίζει να παίρνει την θέση του κάλλους ή οικονομική άσκήμεια.

Τό ευχάριστο είναι πού, άπό ένα χωριό κυφορούνται τόσα ταλέντα στη ζωγραφική, πού ό σης είδαμε και θαυμάσαμε τη πως δείχνουν τά έργα τους άν συνεχίσουν θα γίνουν μεγάλοι δημιουργοί. Οι καλλιτέχνες στό σύλλογό τους άνεξάρτητα άν τά έργα τους πού πολλά άπ' αυτά δέν πληρούν τό δομικό μέρος στις αναλογίες και στη σύνθεση, ξεκινάνε όλοι τους άπ' την παράδοση, τον έμπρεσιονισμό και φτάνουν μέχρι τό σουρεαλισμό. Νέοι άνθρωποι οι καλλιτέχνες βρίσκονται στό χώρο της άναζήτησης στό φαινόμενα του καιρού μας χωρίς να άπομακρύνονται για την ώρα άπ' την παράδοση που για μός είναι ή άφετηρία όλων των καλών τεχνών.

Έμπνευσμένη και καλά δεκί Γενικά τά έργα της έλκουν τον

μασμένη ή δουλιά του Βασιλάκου. Λαογραφικά τά θέματα του. Ταιριαστά τά χρώματα με τά θέματα κι αναλογικά άρτια μ' ελάχιστη άφαίρεση. Μός δείχνει πώς ό καλλιτέχνης έχει δεκά ύύτερες συγκινήσεις κι ευαίσθησιές και ψυχική ένόραση στη σύλληψη κι έκτέλεση της εικόνας. Οι δυο πίνακες με λάδια ή «Δρόμος» και «Έξω άπ' τό καλύβι». Μόν' ύπέχονται πολλά για την εξέλιξη του καλλιτέχνη. Ο ΔΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Β' Ο πού πληθωρικός της έκθεσης με 8 έργα του άνωμάρτες, με λαογραφικό ύλικό στη θεματογραφία του τά χωριά. Μεσσηνικόλα - Φυλακτή - Κερασίου - Βλάσδο - Παλιόκάντρο κλπ. Στο δύσκολο έργο της ακουαρέλας ό καλλιτέχνης έντυπωσιάζει με την πιστή άπειρίωση των θεμάτων του στα χρώματα και σχήματα και με την προπτική που δίνουν οι έντεχνες έναλλαγές των χρωμάτων στη σύνθεση. Είναι ό ζωγράφος με άνοδική εξέλιξη και με πολλές ύποσχέσεις για την τέχνη.

Η ΖΟΥΚΑ κάνει ποίηση ζωγραφίζοντας. Δουλεύει με μαστοριά τά λάδια. Έχει ένα δικό της τρόπο στη σύνθεση, και ή δουλιά της χαρακτηρίζεται για την άπλότητα της γραμμής τό λιτό ζεστό χρώμα και τά άχιά περιγράμματα που είκονο γραφεί και ξέρει να έκφράζεται άπέρριπτα και ίσωστά. Σ' όλη τη δουλιά της διαπιστώνουμε και τά έντονα σημάδια της άναζήτησης και προς άλλες κατευύσεις του καιρού μας, τό σουρεαλισμό όπως είδαμε τό έργο της δείγμα που ήταν τέλειο στη σύνθεση και στα χρώματα. Στις μολυβδογραφίες της θαυμάσια και σαν θέμα και σαν έκτέλεση με ή κακή έκλογή του ύλικού και της δουλιάς και τη σημασία του θέματος στη μάνα, και τη χαροκαμένη «Μάννα» και τη χαροκαμένη «Μάννα»

θεατή και προκαλούν τον θαυμασμό μαζί και τό συλλογισμό στη σύλληψη της για την πολυτροπία της δουλιάς της. Θαυμάσιες οι θαλασσογραφίες του Ι - ΜΕΛΣ σαν σύνθεση αλλά στερούνται φωτισμό κι άνάλογο χρωματισμό που άπαιτεί ή σύνθεση της θαλασσογραφίας. Πάντως θα πρέπει να συνεχίσει στο είδος αυτό της ζωγραφικής ακολουθώντας τους κανόνες της τέχνης του είδους. Οι άκουαρέλες του, «τό σπίτι στη λίμνη» είχε τέλεια άπόδοση και δύναμη στα χρώματα. Πολύ θαυμάσια στις συνθέσεις με τό κάρβουνο και πρό παντός «Οι άνθρώποι στο παγκάκι» τό είκόνισε πολύ ζωντανά. Η δουλιά του δείχνει πώς ό καλλιτέχνης είναι πολύτροπος και εικονογραφεί χωρίς να άπομακρύνεται από τους βασικούς κανόνες της κλασικής φόρμας. Τό έργο του κλείνει μέσα του άντοχή και καλλιτεχνικό πάθος.

Πολύ καλή άπόδοση είχε ή Μπακαλάκος στις δυο φιγούρες του με μολύβι στην προσωπογραφία πιότερο, πού τη άπόδοσε θαυμάσια με κάθε λεπτομέρεια, και ζωντάνια. Η ΜΠΕΤΤΑ Α. Άπ' τη δουλιά της φαίνεται πώς είναι μια αισθηματική καλλιτέχνης με γνώση της τεχνικής όπως δείχνουν τά έργα της. Η θεματογραφία της παρμένη άπ' τό φυσικό περιβάλλον και τη ζωή, άποδίδεται πολύ έλκυστικά για τό μάτι του θεατή. Πετυχαίνει αυτό που λέμε «τραβάει τό μάτι». Κρίμα πού ό χώρος δέν μός επιτρέπει τη βαθύτερη άνάλυση του έργου της.

Του φοιτητή Ποδηματά ή δουλιά παρουσιάζεται με τη χρωματική δύναμή της. Με διαλεκτική τη θεματογραφία του άπ' τό περίγυρο της φύσης και της ζωής. Θαυμάσια οι συνθέσεις «ό Πελαργός» και «μετά τό μπάνιο» που πληρούν όλους τους όρους στη σύνθεση των χρωμάτων και στις κανονικές έναλλαγές. Εκείνο πού μειώνει την άξια του έργου του είναι ή χρησιμοποίηση των πλαστικών χρωμάτων. Άν τά έργα του ήταν με λάδια θα είχαν άλλη βμορφιά στη θέαση, και ζεστασιά στο χώρο, και προς τά κεί θα πρέπει να προσανατολι-

σθει ό καλλιτέχνης. Τέλεια ή σύ τοπροσωπογραφία του, και ή προσωπογραφία της γυναίκας. Τις άπέδωσε με ιδιαίτερη προσοχή και καλαισθησία πού είναι δύσκολο να άποδοθεί τόσο τέλεια με μολύβι. Όλοι θυμάμαστε πώς έλεγε ό λαός παλιά για τό όμορφο πώς είναι «κοντυλογραμμένο».

Πολύ καλή ή παρουσία του μάθητή ΤΣΙΓΚΑ με τις 8 φιγούρες καουμπόυδων με μολύβι. Έπιρεασμένος άπ' τά άναγνώσματα και του τέτοιου είδους θέματα του καιρού μας τά μετέφερε στο χαρτί. Ο νέος κρύβει μέσα του τό δαιμόνιο της τέχνης όπως έλεγαν οι άρχαίοι, και θα πρέπει να προχωρήσει και σε άλλο είδος ζωγραφικής.

Δυναμική ή παρουσία του ΤΣΟΥΝΗ Γ. Με τις δυο άκουαρέλες του τη «βημασία» και «τό καπέλωμα». Οι έντονοι χρωματισμοί δίνουν μια δύναμη στο έργο με μεγαλειώδη προέκταση. Ο καλλιτέχνης ξέρει καλά την τέχνη του χρωστήρα και στη σύνθεση και στο θέμα του, με πολλές ύποσχέσεις στη τέχνη.

Όσον άφορα τό μεγάλο πίνακα πού εικονίζει τό Μεσσηνικό με λάδι του άνώνυμου ζωγράφου δέν χρειάζεται να γράψει κανείς τίποτα γιατί τό έργο μιλάει άπό μόνο του, και ύπάρχει ό φόβος να άδικηθεί ό δημιουργός του με τό χαρακτηρισμό πού θα του δώσει. Γιατί είναι έργο μεγάλης πνοής με προοπτική πού κατατάσσεται στο έπος με μουσική άξια.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ Γ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ — ΚΤΙΜΕΝΑΙΟΣ Λαογράφος ποιητής

Ο Σύνδεσμος των Άπανταχού Μορφοβουνησιωτών (Βουνησιωτών) διοργανώνει στις 15 Ιουνίου 1980 ήμέραν Κυριακήν με σημεριατική συνεστίαση - γλέντι στο κέντρο ΠΟΝΤΕΡΟΣΣΑ στα ρ'ζα τ'ς Πάρνηθας Λεωφόρος Πάρνηθας στο 20ο χιλιόμετρο, Λεωφορείο Νο 60 πού φεύγει άπό την όδό Σουρμελή πλατεία Βάθης. Τηλ. Κέντρο: 2469.586.

Σ' αυτό τό γλέντι προσκαλούμε όλους τους χωριανούς όλους τους Νεβροπολίτες με τους φίλους των.

Υποσχόμαστε να προσφέρουμε ένα γλέντι άξέχαστο με κλαρίνα κλπ.

Συμμετοχή 300 δραχ. τό άτομο. Φαγητά 1) Όρεκτικά 2) Σαλάτα - φέτος ανά δύο άτομα 3) Μπριτζόλα μοσαχάρια με πατάτες τηγανιτές, 4) Φρούτα έποχής.

Τό έξαιρετικό βαρελίσιο κρασί έξτρα 40 δραχ. τό κλιό, μπύρα και έκλεγγ' 27 δραχ. τό μπουκαλί.

Νά μήν άπουσιάζει κανένας.

Ο Πρόεδρος Βάγιας Τσούλας Ο Γεν. Γραμματέας Σωκράτης Πολύζος

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ ΣΤΟΥΣ ΒΟΥΝΗΣΙΩΤΕΣ

Μπορείτε κάθε Πέμπτη 7 9 μ.μ. να περνάτε από τό Σύλλογο Λυκούργου 10 4ος όδός γρ. 62 να έξωφλήσετε τη: συνδρομή σας στο Σύλλογο και να κλυβεντιάσουμε.

ΡΟΞΑΝΗ ΕΛ. ΚΑΤΣΑΚΟΥ

Όρθοπαιδικός - Χειουργός - Τραυματολόγος ΣΠΟΤΔΑΣΑΣΑ — ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣΑ & ΕΡΓΑΣΘΕΙΣΑ ΩΣ ΕΠΙΜΕΛΗΤΡΙΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΣΟΒΙΕΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ Συμβεβλημένη με τό Δημόσιον — Με σύγχρονα μηχανήματα ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΙΑΣ Δ Ε Χ Ε Τ Α Ι : Καθ' έκάστην 5=8 μ. μ. και επί συνεντεύξει ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟ ΤΗ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 52, ΤΗΛ. 8212.948

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ

Από Μεσσηνικολίτες φοιτητές παραδίδονται στο σπίτι σας Μαθήματα σε μαθητές ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ — ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ Τηλεφώνηστε 3248.941, 6510.454.

ΜΑΘΗΜΑΤΑ

